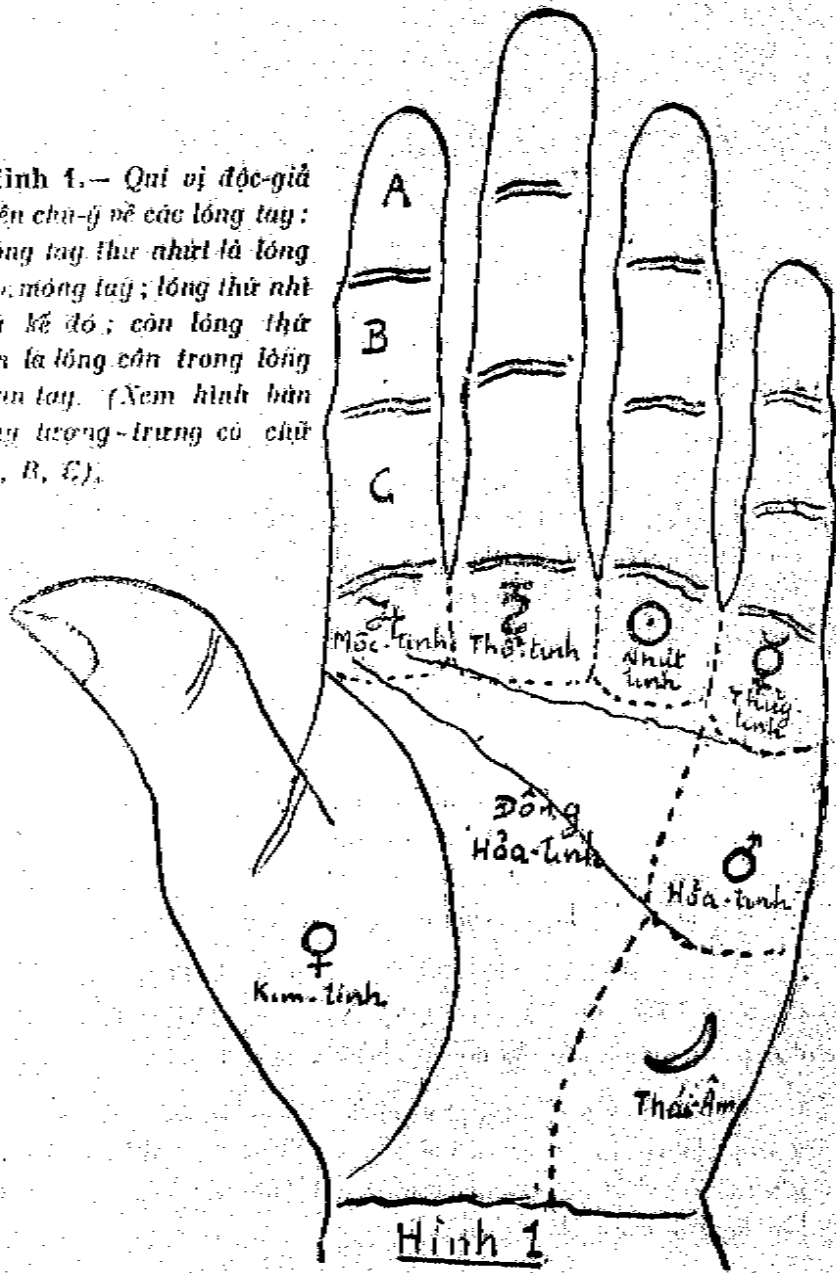

Bàn tay tượng - trung

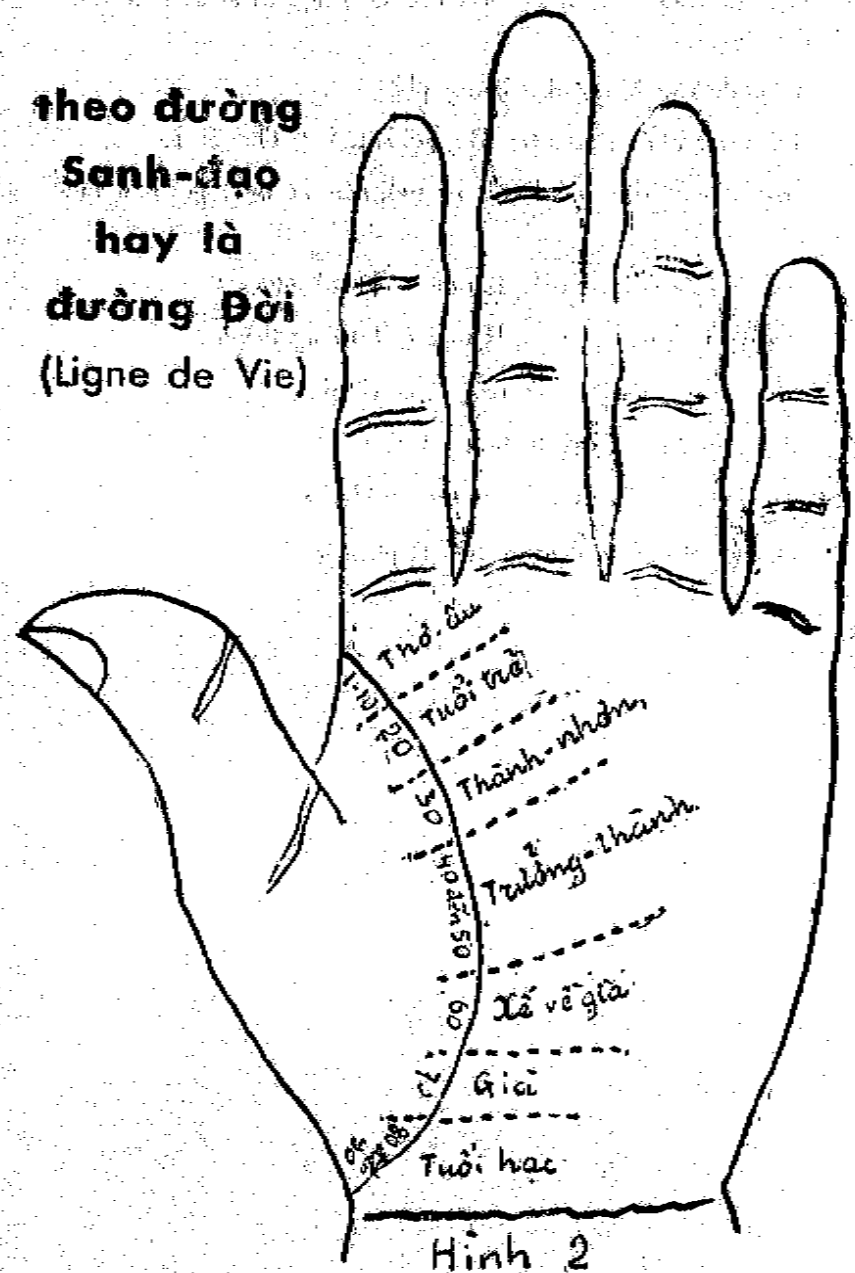
Hình 1. — Qui vị độc-giả nên chú-ý về các ngón tay: ngón tay thứ nhất là ngón cái, móng tay; ngón thứ nhì là kẻ đó; còn ngón thứ ba là ngón cân trong lòng bàn tay. (Xem hình bàn tay tượng-trung có chữ A, B, C).

Hình 1

Bàn tay tinh tuổi

theo đường
Sanh-đạo
hay là
đường Đời
(Ligne de Vie)

Hình 2

Do theo sự nhận-định của nhà thông-thái De Péruche

Ông De Perucho chia đường Mạng-đạo (đường Đời) làm một phần tư vòng tròn tức là 90 độ. Đời người kể như đến 90 tuổi là cùng.

Chia đường Mạng-đạo làm 9 phần :

Phần thứ nhất : 10 năm đầu, gọi là tuổi « Thọ-ấu ».

Mười năm thứ hai là từ 10 tuổi đến 20 tuổi, gọi là « Tuổi trẻ ».

Từ 20 tuổi đến 30 tuổi, là tuổi « Thành-nhơn ».

Từ 30 tuổi đến 40 tuổi, là tuổi « Trưởng-thành ».

Sáu mươi tuổi (60) là tuổi « Xế-về-già ».

Bảy mươi tuổi (70) là tuổi « Già ».

Từ 80 tuổi đến 90 tuổi, là tuổi « Hạc ».

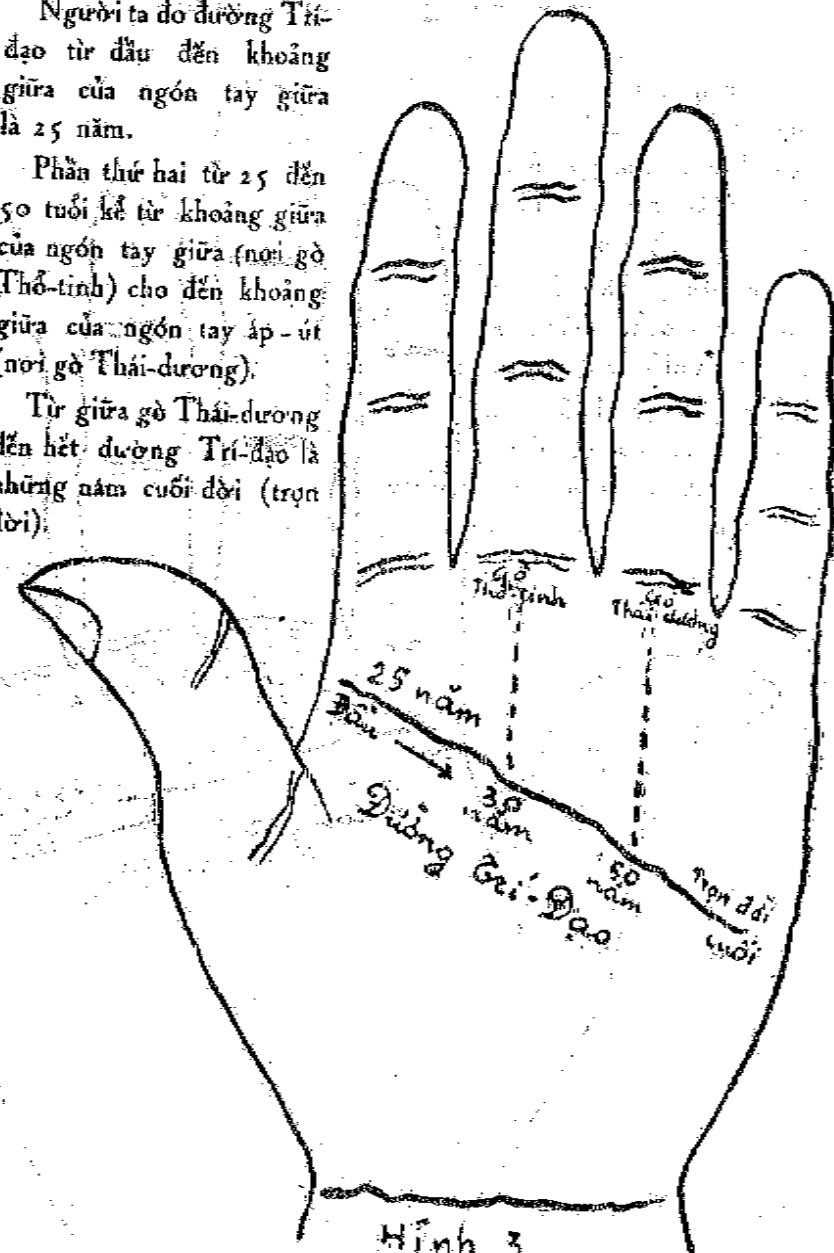
Đời người sống đến 90 tuổi là phần ít.

Đường Trí-đạo

Người ta đo đường Trí-đạo từ đầu đến khoảng giữa của ngón tay giữa là 25 năm.

Phần thứ hai từ 25 đến 50 tuổi kể từ khoảng giữa của ngón tay giữa (nơi gò Thổ-tinh) cho đến khoảng giữa của ngón tay áp- út (nơi gò Thái-dương).

Từ giữa gò Thái-dương đến hết đường Trí-đạo là những năm cuối đời (trọn đời).

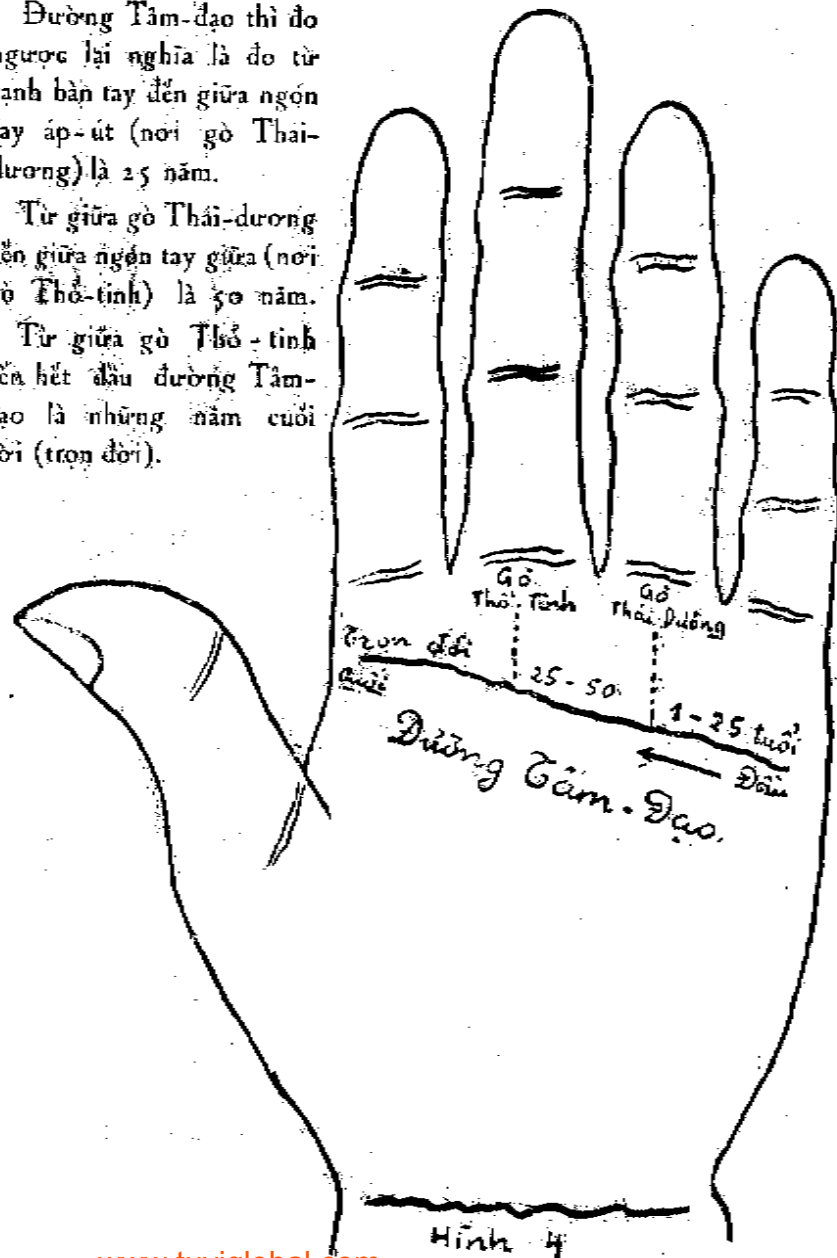
Hình 3

Đường Tâm-đạo

Đường Tâm-đạo thì đo ngược lại nghĩa là đo từ cạnh bàn tay đến giữa ngón tay áp- út (nơi gò Thái- dương) là 25 năm.

Từ giữa gò Thái- dương đến giữa ngón tay giữa (nơi gò Thổ- tinh) là 50 năm.

Từ giữa gò Thổ- tinh đến hết đầu đường Tâm- đạo là những năm cuối đời (trọn đời).

Hình 4

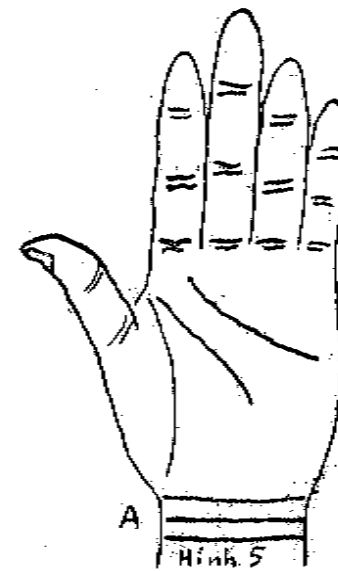
Vòng cổ cườm tay

Vòng cổ cườm tay, theo sách tướng Tàu gọi là « Bửu pháp vòng ».

Nếu cổ cườm tay của ai mà có ba vòng rõ-ràng thì người ấy có thể sống từ 90 tuổi (xem hình 5, nơi có chữ A).

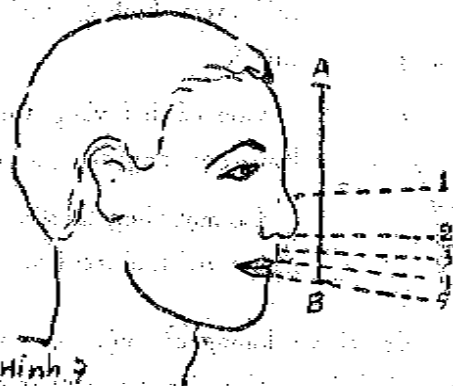
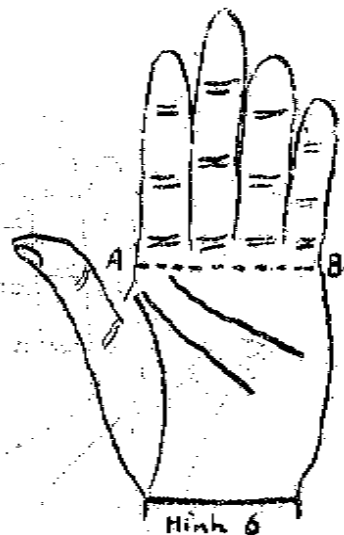
Còn có hai vòng thì ít lắm cũng sống đến 70 tuổi.

Có một vòng thì sống từ năm-mươi tuổi trở lên.

Còn như cổ cườm tay của ai mà không có một vòng nào rõ-ràng thì cũng ít trường-thọ, và đời cực-khổ, gian-truân, thay đổi gia-đình nhiều lần, thường gặp hoạn-nạn và gặp bạn-bè không tốt.

Đo Bàn Tay và Mặt

CÁCH ĐO

Bàn tay duỗi thẳng, đo từ A đến B theo lần chạm, (xem hình bàn tay số 6), chỉ đo một lần thôi, rồi lấy đoạn dây ấy gấp lại làm đôi, nghĩa là như làm hai đoạn từ A-B và B-A. Đoạn lấy sợi dây đã đo ấy đem đo từ chơn tóc (nơi trán) kéo thẳng xuống từ A tới B (xem hình số 7). Nếu đầu dây B đến số mấy (1, 2, 3, 4, 5) thì qui-vị xem lời giải đáp dưới đây sẽ được biết sung sướng hay cực khổ.

Nên dùng dây lạt mỏng, vì các thứ dây khác thì lúc cơ lúc giãn không đều.

Lời Giải

Đo Bàn tay và Mặt

IV. ION

Đầu dây đến số 1 (là nơi sống mũi) : thì trọn đời sung sướng, giàu có gặp biến-chuyển, rồi cũng sẽ được an-nhàn, vì người có nhiều cơ xảo khôn-ngon, tự-phát tự-sanh mà nên cơ-nghiệp, nhờ bực quyền, cao trước trong đời mà được sự may-mắn, nếu là bực học-thức thì có dịp nổi danh tam tiêng lẫy-lừng.

Đầu dây đến số 2 (là đầu chột mũi) : là bực khá giả, có nhiều của cải do sự tích-từ, mà trở nên giàu, nhưng trong đời thường trải qua khi trầm khi bổng rồi mới an-lạc cho đến tuổi già.

Đầu dây đến số 3 (là nơi nhon-trung) : là người có nghề tinh-chuyên, hoặc làm nghề thương-mãi mà trở nên khá-giả lúc tuổi già từ tuần (40 tuổi) ; trong đời thường gặp nhiều việc trái nghịch với ý - định của mình, nhưng tuổi già cũng được đầy - đủ và trường-thọ.

Đầu dây đến số 4 (là đầu môi trên) : là người bôn-ba không ngưng, thay nhà đổi bạn, chìm nổi lắm phen mới thành-trụ trong lúc răng long đầu bạc.

Đầu dây đến số 5 (là đầu môi dưới) : là người lao tâm khổ trí nhiều bề, cuộc đời điên-đảo gian-nan, rồi mới được hưởng an-nhàn và thường gặp bạn-bè bội-phản, sẽ có một lần bị giam cầm hay bị tù nhẹ.

Nếu đầu dây căng xuống thấp càng xấu.

NÓI VỀ

BA ĐƯỜNG CHỈ TAY CĂN - BẢN

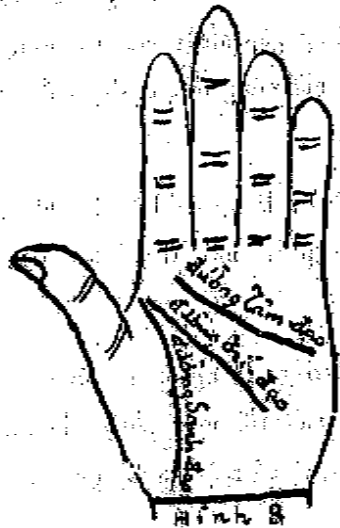
Trong lòng bàn tay gồm có ba đường chỉ căn - bản: (xem hình 8).

- 1. — Đường Sanh-đạo, cũng gọi là đường Sanh-mạng hay đường Đới (Ligne de Vie).
- 2. — Đường Trí-đạo (Ligne de Tête).
- 3. — Đường Tâm-đạo (Ligne de Cœur).

BÂY NÓI VỀ ĐƯỜNG SANH-ĐẠO

Đường Sanh-đạo hay là đường Đới, nó bao-bọc gò Kim-tinh từ dưới gò ngón tay trở chạy dài xuống đến cuối cườm-tay.

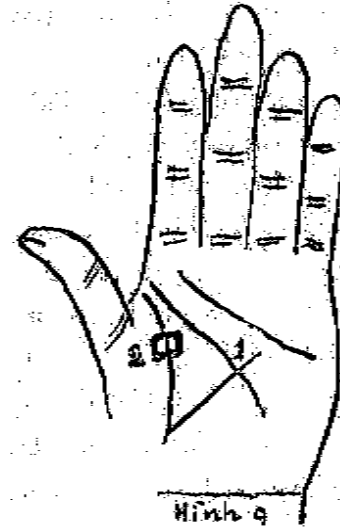
Đường Sanh-đạo mà đi luôn một chiều theo hình bán-nguyệt, nó không có lần cắt bẫy, hay là hình vuông, hoặc bị những lần cắt ngang thì người ấy suốt đời dặng an - ổn, ít khi bệnh - rất đau ốm.

Hình 8

Còn như có những lần cắt, hay là lỗ hổng sâu thì lúc ấy gặp chuyện không toại lòng, có đau ốm, hoặc của cải hao hụt, hay là gặp việc tang khó, v.v...

Còn như đường Sanh-đạo mà có một đường chỉ khác đứng thẳng lên thì lúc ấy có tiền vô, hoặc làm ăn thành-vượng. Như đường ấy thẳng lên mà đung đường Trí-đạo hay là tới đường Tâm-đạo rồi lộn-mắt, thì chỉ khả trong một khoảng thời-gian, rồi gương lên được-mắt lúc rồi lại cũng bị sụp-đổ. (Xem hình số 9 chỗ có ghi số 1).

Hình 9

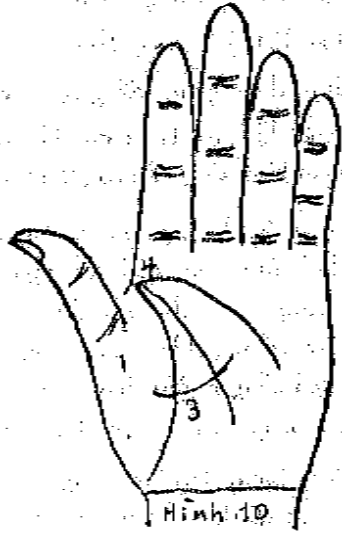
Đường Sanh-đạo mà rõ-ràng nghĩa là không-sầu quá, bề ngang không rộng quá thì nó chỉ rằng người ấy có sức khỏe đầy-đủ và trong đời sống không hay bị sự gì ngăn-trở, ít gặp chuyện gì lộn-xộn.

Đường Sanh-đạo mà mỏng manh và ngắn quá, thêm bần tay mềm nhũn thì người ấy có tánh nhát-gan, hay là thường bị bệnh đau ốm. Nếu nó rộng bề ngang và có màu đỏ là người cộc-cần thô-lỗ và lại quá tham.

Còn như trên đầu đường Sanh-đạo, gần gò Mộc-tích dưới ngón tay trở mà có điểm nhỏ li-ti, hay là có lỗ hổng sâu thì chắc chắn lúc tuổi nhỏ thường đau ốm luôn. Nếu có một hình vuông (□) nằm ngay chính giữa đường này, phần nửa trong gò Kim-tinh và phần nửa ở ngoài đường này (xem hình 9 có ghi số 2) thì như người đàn ông lúc tuổi đó có bị tù tội, còn đàn bà thì bị đau ốm hay là bị mất của. (Qui độc-giả hãy xem lại hình bàn tay tính tuổi ở chương 5 trước « Chương thứ nhất » và chú ý chỗ phân tuổi từ khoảng mà đoán).

Đường Đới mà xanh mét, hoặc có một điểm đen hay đỏ, là lúc ấy có bệnh rồi cũng mạnh.

Đường Đồi mà cả hai đường thì sống lâu (đã nói rồi ở những trang trước).

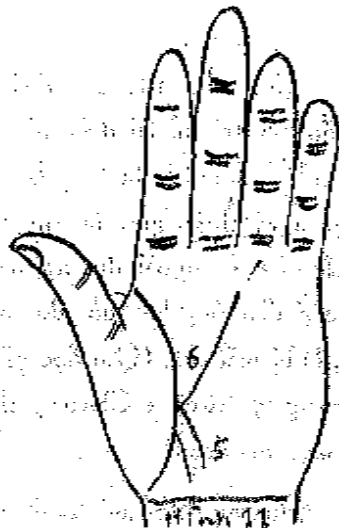
Hình 10

Đường Đồi mà có một lần cắt ngang từ trong gò Kim-tinh đâm ngang ra giữa lòng bàn tay thì lúc ấy có bệnh hoạn hay là gặp chuyện tang chế, hao tài tổn của. (Xem hình 10, chỗ ghi số 3).

Bàn tay mà có 3 đường dính lại chung một đầu (là đường Sinh-đạo, Trí-đạo và Tâm-đạo) (xem hình 10, chỗ ghi số 4) và bàn tay cứng đẽ là người hung - bạo, đầy sự nguy-hiểm cho người nào có bàn tay như vậy. Cũng có lắm người có bàn tay mà ba đường dính lại như thế, mà

lòng bàn tay thì mềm, và đầu ngón cái nhọn vót, tánh tình hiền-hậu thì nó lại đối khác hẳn; nghĩa là nhờ sự hiền lành của người mà nó cởi mở bớt sự nguy - hiểm, trong tướng - lý thì gọi là « đức năng thắng số » là vậy. (Cho nên khi quí-vị có xem tay cho người thì phải cân nhắc từ chi-tiết rồi sẽ đoán cho người).

Có những lần nhỏ từ đường Đồi mọc ra và đâm trở xuống thì lúc ấy bị nhiều thất-bại nặng-nề, mà nhất là tiền-bạc hao hụt; có nhiều người như vậy mà phải mang nghèo, rồi về sau mới gầy dựng lại được. (xem hình 11, chỗ ghi số 5).

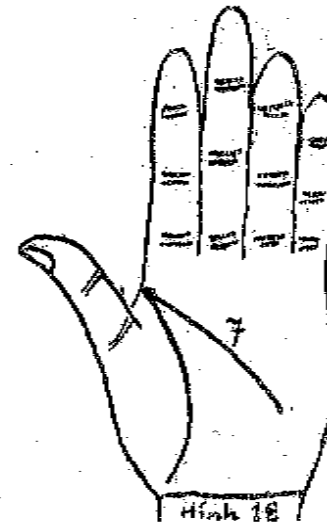
Hình 11

Còn khi nào từ đường Đồi có mọc ra một lần hướng lên thì lúc ấy sẽ được phát đạt. Có lắm bàn tay không có đường chỉ Tài-đạo, nhưng có lần mọc đứng lên như vậy thì cũng có tiền của và danh-giá (xem hình 11, chỗ ghi số 6).

Còn người từ 32 tuổi trở lên thì chỉ tay không mọc thêm nữa, chỉ có những điểm và những hiện-tượng ứng thêm mà thôi. Nhưng phải chú-ý lắm mới nhận ra được, hoặc là người ấy có đến coi đời lần thì mình dễ nhận thấy hơn. Muốn chắc ý hơn, quí-vị tập xem cho người quen thuộc nhiều lần rồi sau sẽ thấu thập nhiều kinh nghiệm.

NÓI VỀ ĐƯỜNG TRÍ-ĐẠO

Đường Trí-đạo là đường giữa lòng bàn tay, đầu giáp với đường Sinh-đạo, còn đuôi của nó buồng xuống gò Thái-âm. (Xem hình 12, chỗ ghi số 7).

Hình 12

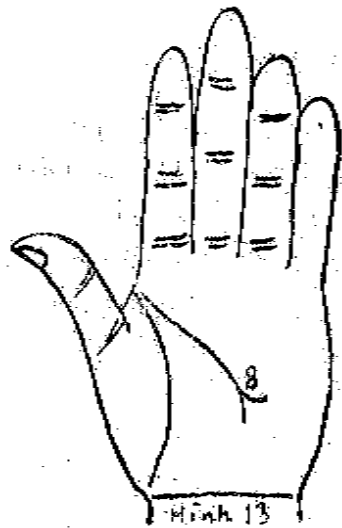
Đường Trí-đạo mà ngắn quá và lòng bàn tay cứng đẽ thì người ấy có tánh kỳ-khởi nóng-nảy; còn như đường Trí-đạo dài quá xuống đến gò Thái-âm, lòng bàn tay thì mềm nhũn là người ấy có tánh nguội-lạnh thờ-ơ với mọi việc.

Đường Trí-đạo càng đi sâu chừng nào thì người ấy mãng đần - đờ, suy - nghĩ kỹ quá mà trong đời họ làm việc gì cũng không nên được, nhưng họ có biệt-tài là nếu họ đánh cờ tướng

hay đánh bài tứ-sắc thì họ đánh cao lắm; có lắm người cũng ghiền rượu và uống rất mạnh.

Đường Sanh-đạo tốt là người khỏe mạnh, còn đường Trí-đạo mà đi sâu xuống gò Thái-âm nhiều, và lòng bàn tay thì bị cắt bậy, nếu người y mà dùng trí nhiều quá như nhà chơi cờ tướng giỏi là Hứa-văn-Hải cũng chết yếu. Tôi có dịp xem tay của Hứa-văn-Hải trong năm 27 tuổi, thì qua năm 28 tuổi y chết. Hiện nay ở Sài-gòn cũng còn nhiều người biết Hứa-văn-Hải là một nhà võ địch cờ tướng (1939-1944).

Đường Trí-đạo mà có ngôi sao bao trùm là người thông thái, cũng có người bị lãng trí hay bị thương tích trên đầu, hoặc bị bệnh nhức đầu, v.v...

Đường Trí-đạo mà khúc dưới gần gò Thái-âm có chẻ hai như cái nĩa thì người ấy có tánh đa nghi, họ nghi đầu trúng đó, chiêm bao cũng linh nữa (xem hình 13 chỗ ghi số 8). Mấy bà đồng bóng ở xứ ta thường có đường Trí-đạo chẻ hai như thế.

Người đàn bà mà có ngôi sao trong đường Trí-đạo chỉ rằng người ấy không sanh sản. Còn như có sanh sản cũng không nhiều và thường hay thiếu thốn (sanh non) hay là bị bệnh băng

huyết trong lúc sanh. Có phước lắm mới qua tai nạn, có người thì bị một lần chết hụt.

Đường Trí-đạo mà ngắn quá thì tánh nóng nảy, có khi họ quá liều lĩnh mà thành công, hay cũng có khi họ liều quá mà bị sụp đổ.

Đường Trí-đạo mà càng đi sâu quá gần chí ngoài bàn tay thì người ấy vì sự cần phần lợi hại và tánh kỹ-cang, tỉ-mỉ quá mà cũng chẳng thành công.

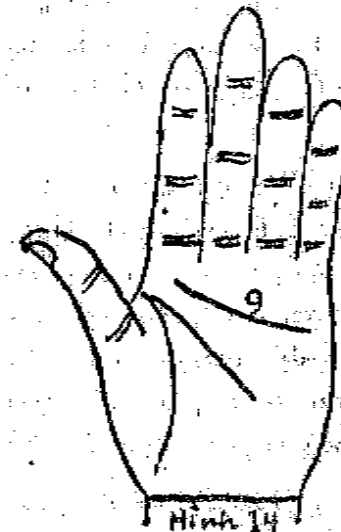
Đường Trí-đạo đi xuống đến nửa gò Thái-âm rồi ngừng lại thì tốt lắm. Nếu cuối đường Trí-đạo có ngôi sao thì có nhiều may-mắn lạ thường, có khi trúng số, hay cờ bạc mà đang giàu.

Đường Trí-đạo mà ngắn quá, ngón tay cái nhọn vót và lòng bàn tay cứng đẽ thì người quá thật-thà cũng như qua khờ-khạo mà đời thường bị thiệt thòi.

Qui độc-giả nếu nhớ kỹ: chỉ tay hay là tướng đều phải cân-đối mới là tốt, đừng thái-quá và cũng không bất-cập mới hay.

NÓI VỀ ĐƯỜNG TÂM-ĐẠO

Đường Tâm-đạo nằm ngang phía dưới gốc của bốn ngón tay, nó đi từ cạnh bàn tay qua gò Mộc-tinh (dưới góc ngón tay trỏ), có bàn tay thì đường này đi lọt vào kẽ ngón tay trỏ và ngón tay giữa, và cũng có bàn tay thì nó nằm ngang qua như chữ nhứt (—).

Đại-khái cũng như hai đường Sanh-đạo và Trí-đạo, đường Tâm-đạo này nếu dài gần đến gò Mộc-tinh và được rõ-ràng, bề ngang không rộng quá, không bị những điểm li-ti và cũng không có những lỗ hổng sâu, thì nó chỉ rằng người có sức-khỏe, có lòng dạ trung-chánh ngay thẳng, xét đoán phân-miễn, tâm-chí cao-khiết, thành-thật và có độ lượng. (Xem hình 14, chỗ ghi số 9).

Nếu đường Tâm-đạo chạy ra lọt kẽ ngón trỏ và ngón giữa là người kỳ-khởi cứng đầu. Đường này đi đến dưới gò của ngón tay giữa rồi lặn mất lại thêm lòng bàn tay cứng đẽ thì người ấy có nhiều tánh ý xấu, hoặc họ sa-ngã về sắc-dục, hoặc là ghiền rượu

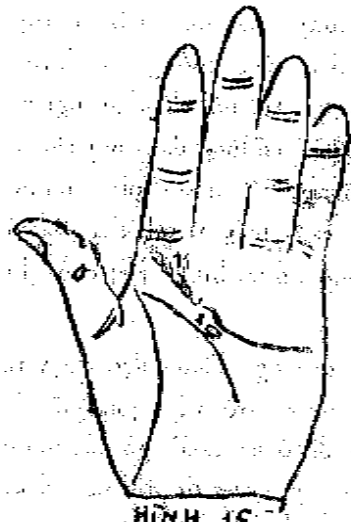
năng, hay là họ lang-tạ lang-loãn là khác. Phần nhiều họ là người ích-kỹ.

Đường Tâm-đạo mà ngắn quá, thêm lòng bàn tay mềm, các ngón tay cũng cụt ngắn, tướng người hơi mập và lùn, gương mặt tròn, con mắt nhỏ, nếu là đàn-bà thì người vung-vẽ, ăn nói vô duyên và rất kém xã-giao.

Nếu người chịu ảnh-hưởng của sao Mộc-tinh nhiều, có hình tướng vừa vạm vỡ cân đối, gò Mộc-tinh nổi cao, ngón tay trở dài, ngón tay cái cũng dài và đầu vuông, nước da trắng hồng-nhuân, răng trắng, môi son, miệng rộng vừa, cằm vuông, tiếng nói có thanh âm, rõ-ràng; còn đường Tâm-đạo thì lên đến gò Mộc-tinh, như vậy là người đàn-ông cũng xứng-đáng bực vãn-nhân quân-tử, còn đàn-bà là một người hiền-phụ đảm-đương và có phước hậu-lai.

Đường Tâm-đạo đã cụt mà còn lu mờ không thấy rõ-rệt là người có nhiều tật xấu, họ đi tu rồi họ cũng vẫn làm bậy như thường.

Đường Tâm-đạo mà lu mờ và xanh mét là người có tánh nhát và thường bình hoạn. Nếu nó đỏ-hầm và bàn tay cứng, lòng bàn tay cũng cứng thì người hung dữ, nếu thêm đầu ngón tay cái tròn thì họ lại càng hung-hăng quá lễ.

HÌNH 15

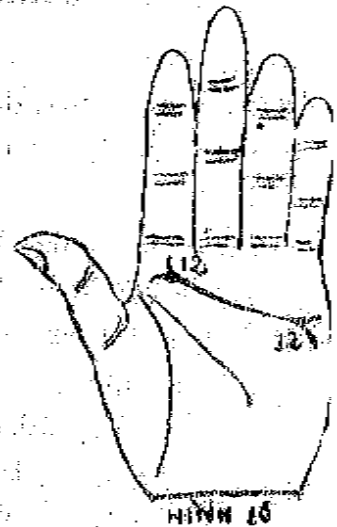
Đường Tâm-đạo phải hoàn-toàn và rõ-ràng đi liền một mạch, không đứt-cột quá, và cũng không sâu lũng, vừa vạm là tốt, đó là người có chí quảng-dại, quân-tử, công-bình chánh-trực, sẵn-sàng mọi việc (nên xem lại số 9 nơi hình 14 trước đây).

Đường Tâm-đạo mà đi cận sát đường Trí-đạo qua là người hay bị hiềm, hay giàu-diêm, hay ích-kỹ tham-lam (xem hình số 15 nơi ghi số 10).

Như đường Tâm-đạo đi dài gần lên gò Mộc-tinh mà đầu như sợi dây chuyền thì người có bệnh suyễn, hay là đau ruột hoặc có bệnh đau bụng, v.v..., cũng có người bị đau tim là khác nữa. Đường Tâm-đạo như vậy thì tâm-hồn của người ấy không yên lặng, thường xao-động luôn (xem hình 15, nơi ghi số 11). Còn như đường này có sắc vàng thì người có bệnh rét, hay là đau gan.

Đường Tâm-đạo mà đi thẳng thì tốt, nhưng hai đầu đường ở nhánh chẻ đôi ra thì người có tánh cảm-khại những chuyện mệnh mông, có bệnh thần-kinh cho nên tâm-thần hay xúc-động, thường thì họ có bệnh đau tim. Họ cũng có thể được hưởng của hoạnh-tài, hoặc là trung số (xem hình số 16, nơi ghi số 12).

Đường Tâm-đạo đã như vậy, còn đường Trí-đạo và Sanh-đạo cũng mỏng-mạnh, thêm lòng bàn tay nứt xanh và có nhiều lần cát bầy bá thì sợ e chết bất tử không đau ốm gì cả, có thể bị đứt gân máu không chừng.

HÌNH 16

Bàn tay nào không có đường Tâm-đạo là nguy-hiểm lớn. Các đầu trong bàn tay nếu có hay không thì cũng chẳng hại gì, chớ nhá có đủ ba đường chỉ chánh là đường Sanh-đạo, đường Trí-đạo và đường Tâm-đạo, nếu thiếu một đường nào thì không tốt.

Ba đường chỉ nói trên đều-đủ, rõ-ràng, cân-đối, mà nhất là đường Tâm-đạo đi lên đến ngay gò Mộc-tinh thì càng tốt, còn trong lòng bàn tay thì cứng vừa và không có những lần nhỏ cát lũng-nhằng, ngón tay cái dài, đầu ngón cũng vuông, ngón út dài và đầu ngón cũng vuông, tướng vừa cân-xứng, đó là thiết quý-tướng, nó có thể sang-giàu và sống trường-thọ.

HÌNH - DÁNG CÁC BÀN TAY

Muốn rành khoa xem chỉ tay để đoán số-phận của mỗi người, thì trước hết quý đồ-giả nên biết qua hình - dáng các bàn tay trước đã.

Đầu xem chỉ tay theo khoa-học Âu-Tây hay là theo Á-Đông cũng phải so-sánh về tướng-lý, đó là một sự rất cần cho nghề xem chỉ tay để đoán số-mạng cho mỗi người.

Trước khi trình-bày những hình-thức các bàn tay, các ngón tay, các chỉ tay, những hình-dáng bàn tay, cũng là các dấu uẩn, hoặc những hiện-tượng lạ-lùng hiện ra trên bàn tay hay trên mặt; và các mụn rười, hoặc những điểm đen hay là đồ mọc ở đầu, xấu tốt thế nào.

Đây tôi xin trình-bày những hình-dáng các bàn tay, v.v...

a) Bàn tay ngắn quá, nghĩa là nó không cân-đối với cánh tay, hay là không cân-đối với một thân hình to lớn quá. Đó là một dấu hiệu cho ta thấy người như vậy có nhiều tánh lạ-lùng, hoặc là lời nói và việc làm không đúng với nhau.

b) Bàn tay dài quá mà ngón tay thì có gút mắt, kẽ ngón thừa-thớt; tướng cao lênh-kênh, miệng rộng, răng to, râu thừa, thì ta đoán chắc người ấy hay nói nhiều và nói dài, hay thủ vật là khác nữa.

c) Bàn tay dài quá mà ngón tay lại ngắn, thô-khì, có gút mắt, thêm ngón tay út cụt quá là dấu hiệu cho ta biết người ấy nhẹ-tánh và

tánh hay thay đổi, người như vậy quá thiếu về vật chất, lúc giận nói càn-chẳng vị-nể-ai.

d) Bàn tay dầy-dặn, các đường chỉ rõ-ràng không có chừng-lần: cát ngang dọc; tướng cao vừa vạm, đôi má không lộ, thân hình mạnh khỏe, thì ta đoán chắc người ấy sống lâu, người như thế thường có những đức-tánh tốt, lời nói xét kỹ có lý mới thốt ra, chớ ít khi nói càn-bướng.

e) Bàn tay dài, lòng bàn tay hẹp, ngón tay không đều, cong queo, trong lòng bàn tay những đường chỉ không rõ-ràng lắm, thêm ngón tay cái đầu nhọn vót, móng tay cứng, ta đoán người ấy tánh tình không có chừng mực, bạ đâu vui đó, không thủy-chung trong mọi việc, dễ khi càn-bướng và lão.

f) Bàn tay hơi-vuông, ngón tay cái và các ngón khác cũng hơi-vuông, lòng bàn tay cứng, có ba đường chỉ rõ-ràng (ba đường ấy là đường Sanh-đạo, Tâm-đạo và Trí-đạo), lại ngón tay út đầu lông chỉ lẫn-mất của lông thứ hai ngón áp út, còn đầu ngón út hơi

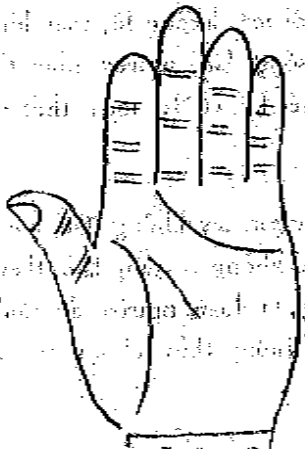
tròn và vảnh cao lên, thì các bạn đoán chắc người ấy là người siêng-năng, việc làm chu-đáo, biết điều hòa mọi việc, ít hay nói, tánh ngay thẳng cứng-cỏi, họ chịu được mọi sự khổ cực, được sống lâu, ăn uống đạm-bạc, ít hay chường-diện, cần-kiểm, lắm khi quá hà-tiện (xem hình bàn tay số 17).

HÌNH 17

g) Bàn tay nào mà lòng bàn tay cứng đẽ, các ngón tay hơi ngắn, móng tay cứng, đường Tâm-đạo lại xĩa-xuống kẽ ngón giữa và ngón trỏ, là người có

ánh li-ợm kỳ-khởi ít chịu từng phục ai, dầu cho lý-lệ của họ sai bét. Vì sự quá cứng đầu của họ mà đời họ gặp nhiều cơn sụp đổ và đảo-điên (xem bàn tay số 18).

Hình 18

1) Bàn tay nào mà mỏng-mảnh, ngón tay ngắn què, da lưng bàn tay xanh-xảo, da mặt cũng xanh-mờ, răng thưa và hõ; tướng ùm, tóc sợi nhỏ, lỗ mũi nhỏ và lỗ xương, xương cuống họng lộ ra dài, thì người như vậy rất có thể mang bệnh lao và chết yếu.

2) Bàn tay vuông, các ngón tay cũng vuông, lòng bàn tay cứng dẽ, một đường chỉ nằm ngang lòng bàn

tay như chữ (一), thì tánh người đĩnh-đàng, kiêu-hãnh, phách lối, ghen-tương và há-tiền, nhưng hay làm bố-sông-tàu, phần-nhiều họ hay sợ-vợ.

Những bàn tay mà tôi đã phác-họa trên đây là thuộc về bên nam-giới.

Trái lại, bàn tay cũng có chỉ nằm ngang lòng bàn tay như trên mà trong lòng bàn tay thì mềm và các ngón tay cân-đối, ngón tay cái dài và lỏng thư-nhút của ngón cái dài vuông dài, đầu ngón trở hơi vuông, ngón tay út dài và đầu ngón cũng vuông; tướng tá phi-mi nước da trắng, pha đen, tiếng nói lớn vừa có thanh-âm. Như vậy là người có chí-sua-tầm những gì ở mũi, trầm-tĩnh ít nói, nếu là bậc-trí-thức thì họ là một người có đặc-tài, nhẹ-tánh và hơi nhát-gọn.

Bên nữ-giới mà bàn tay có chỉ nằm ngang cả lòng bàn tay như trên là người có tánh hay lấy-đương và ghen-tương. Tất cả người nào mà bàn tay có chỉ Tâm-đạo nằm ngang lòng bàn tay thì họ là người quá há-tiền, và cũng thường có những bệnh như đau bao tử, ruột, hoặc yếu tim, phổi, v.v...

Hình dáng các bàn tay của Nữ-giới

HÌNH-DUNG, CỬ-CHI VÀ BÀN TAY

a) Những người phụ-nữ mình thon, tác người vừa cân-đối, nước da trắng, môi đỏ tự-nhiên, vóc mình nở nang, không quá mập mà cũng không quá ốm. Các ngón tay tròn trịa no-nè, khi sè tay thì các ngón tay đều khít chặt. Không hở-kẽ, da lưng bàn tay trắng ngà; ba đường chỉ chánh trong lòng bàn tay đều rõ-ràng, đường Tâm-đạo từ dưới gò của ngón út đi xiêng lên tới gò của ngón tay trở, gò Kim-tinh nổi cao và có hình vuông như đan lưới, trong lòng bàn tay không quá cứng và cũng không mềm nhũn, trán vừa cân-đối với gương mặt, cằm hơi vuông, đôi vai ngang, ngực nở. Đi đứng khoan-thai-tễ-chỉnh, đôi mắt trông đen trong trắng phân-minh, tiếng nói nghe trong suốt rõ-ràng. Còn đầu ngón tay út hơi vuông, lòng thế ba ở đầu gò Thủy-tinh thì nở tròn có nhiều lần dứng rõ-ràng; thì đoán người ấy cuộc đời của họ được phong-phu, con cái đông, gia-đạo yên vui, và suốt đời ít có bệnh-tật. Nếu trong lòng bàn tay, ửng màu đỏ hồng thì thật là rất quý tướng.

b) Những người phụ-nữ nào mà nước da đen sạm, tướng cao vừa, tay chơn cân-đối, gương mặt hơi vuông, trán cao, mũi cao và thẳng, cằm vuông, tiếng nói rõ-ràng, đi đứng mạnh-dạn. Các ngón tay và bàn tay cân-xứng, trong lòng bàn tay cứng có ba đường chỉ chánh rõ-ràng, không có những lần cắt nhỏ lằng-nhằng, các mắt tay hơi đỏ, thì người như vậy có tánh thật-thà; tuy chậm-hiểu, nhưng điều gì mà họ học hỏi được thì nhớ rất dai; tính hòa-huân trầm-tĩnh, chung-thủy với bè-bạn, chí-thiết gia-đình, không tranh-đua, không ganh-tị, đạ-m-bạc đơn-giản, siêng-năng cần-kiệm. Có thể tặng họ là người tề-gia nội-trợ giỏi.

c) Người phụ-nữ nào mà tướng vừa-vặn, tác trung-bình, thân mình tròn-trịa, gương mặt hơi tròn, miệng vừa, răng nhỏ khít-khao, nước da ngăm màu mặt ong. Tay chơn nhỏ, bộ-lạnh-lẹ; lòng bàn tay không cứng quá mà cũng không mềm nhũn, những đường chỉ